

rende Regjering ikke blot vilde gaa ind paa en Ophævelse af Skibsafgiften, men ogsaa paa en Nedsættelse i Bygningsafgiften, og at den foreslaaede Forhøielse af Brændevinsafgiften skulde danne et Æquivalent for begge disse to Nedsættelser. Naar man altsaa nu taler om Forhøielse af Brændevinsafgiften som Æquivalent for Skibsafgiften, maa jeg dog tilbagefalde i Erindringen, at dersom man derved tænker paa en lignende Forhøielse af Brændevinsafgiften, som dengang blev foreslaaet, vilde der komme Mere ind, end Ophævelsen af Skibsafgiften vilde medføre som Tab for Statskassen. Men der er en anden Omstændighed, som ikke maa lades ude af Betragtning. Det ærede Medlem for Kjøbenhavnske Valgfreds (Vilde) har hentydet dertil, men jeg tror, det bør fremdrages bestemtere fra dette Things Side ligeoverfor den ærede Minister. For 8 Aar siden var Statskassens Status en saadan, at den ikke ret vel tillod nogen Nedsættelse af Indtægter uden et Æquivalent, og det maatte betragtes som en Smødekøkken fra den daværende Regjering's Side, naar den vilde gaa ind paa blot nogle Nedsættelser uden Æquivalent, hvilket den daværende Regjering var villig til. Nu er Statskassens Status i den Grad forbedret, at vi jo hvert Aar have Millioners Overstøb, og de Betæneligheder, der tidligere kunde være ved at ophæve Skibsafgiften uden Æquivalent, eksistere ikke mere. — Den Forhandling, her er ført, kan kun bestyrke mig i, hvad jeg før yttrede, at, dersom der bringes andre Skattepørgsmaal eller hvilken som helst Æquivalentspørgsmaal i Forbindelse med denne Sag, da er der mere Udsigt til, at denne Sag strander, end at den bliver gennemført. Jeg kan, som sagt, i alle de Grunde, der ere bleven anførte, ikke se nogen Marfag til, at man skulde undlade at ophæve Skibsafgiften netop i dette Dieblit, da der tillige foreligger en yderligere Grund til dens Ophævelse. Naar der er blevet henvist til, at man burde søge Indrømmelser fra andre Magters Side med Hensyn til tilsvarende Afgifter, da kan jeg ikke dele denne Betragtning. Jeg kan naturligvis vel finde det helt ønskeligt, at man saar saadanne Indrømmelser, men at gjøre Sagen afhængig deraf, tror jeg er høiest uflogt fra vor, fra dansk Side. I det Hele taget er det ved alle indirekte Afgifter uhenigtsmæssigt at kræve Indrømmelser fra andre Magters Side for at gjøre de Nedsættelser og Lempelser, som vi fra vort eget Standpunkt maa anse for at være rigtige, og for at kunne bringe os selv Fordele, ligesom det paa den anden Side er vigtigt, naar andre Magter paalægge os Afgifter, der besvære os, da at være Retorsion, at gjøre Gjengæld; thi derved paabyrde vi os let dobbelt Skade baade ved vore egne Afgifter og ved den Afgift, som en anden Magt har paalagt os.

Særlig gjælder dette i nærværende Forhold. Det maa vistnok i Almindelighed siges, at den Stat, som ophæver sine Skibsafgifter, gjør sig selv en aldeles afgjørende Tjeneste, og at man fra dette Synspunkt betragtet endog maa ønske, at andre Stater beholde deres Skibsafgifter, medens vi ophæve vore. Dette har særlig Betydning med Hensyn til alle Transitforhold, hvorved jeg naturligvis ikke tænker paa, hvad den høitærede Minister kalder Transit, nemlig, at et Skib standser i Kjøbenhavns Havn og gaar videre, uden at løse eller lade, men derimod paa den Transit, der benytter dansk Grund som Stabelplads. For den er det en afgjort Fordel, at Skibsafgifterne ere ophævede i Danmark, thi den vil derved i høi Grad drages hertil, medens de Stater, der ikke høre deres Skibsafgift, ville støde den fra sig. Jeg kan derfor ikke Andet end finde det meget naturligt, at Regjeringen har søgt, saaledes som den høitærede Minister oplyste os om, at faae Skibsafgiften ophævet eller nedsat, eller faae en tilsvarende Indrømmelse fra andre Staters Side, men at gjøre vor Beslutning afhængig deraf i nogen som helst Maade, maa jeg i høi Grad fra raade. Hvad der er bleven yttret om Forhandlingerne i forrige Samling, skal jeg ikke komme ind paa, da jeg ikke deltog i dem, og jeg derfor ikke kan vide, hvilke Forventninger det ære Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds, som var Uvalgets Ordfører, har knyttet til den ærede Ministers Udtalelse dengang. Jeg skal holde mig til Sagen, saaledes som den foreligger paa Grundlag af det nu tilkomne nye, overordentlig vægtige Moment, nemlig den Omstændighed, at den russiske Transithanøel søger en ny Vej, og at baade vi maa ønske at drage den over Danmark, og at man fra russisk Side synes at søge den samme Vej. — Med disse Ord skal jeg gjentagende anbefale Sagen til det ærede Things velvillige og hurtige Fremme.

Finantsministeren (Estrup): Jeg skal ikke, som den ærede sidste Taler, indlade mig paa at være Spaamand og isorevæn angive, om dette Lovforslag har mere Udsigt til at blive Lov, naar der ikke knyttes nogen anden Bestemmelse til det, end der nu findes, eller naar det Mødsatte maatte blive Tilfældet. Siden vil jo vise, om det ærede Medlems Spaadom i saa Henseende er rigtig. Det, jeg ønskede at bemærke i Anledning af, hvad det ærede Medlem fremkom med, er, at det ingenlunde har været min Mening, dengang jeg før omtalte et muligt Lovforslag om en Forandring i Brændevinsafgiften, at ville sige, og jeg tror heller ikke, at jeg engang har antydet det, at dette Forslag skulde gaa ud paa, at Brændevinsafgiften skulde fastsættes til det Beløb, som var paatænkt for 8 Aar siden. Jeg tror ikke, at